

Sceneta: Fiul Risipitor

SCENA 1

Personaje: Tatăl, Mama, Fiul cel mare, Fiul cel mic și 4 slujitori (2 fete+ 2 baieti)

Decor: La o masă încărcată cu „mai multe bunătăți”, stă așezată familia; una dintre fete le servește ceaiul, iar celălalta și unul din baieti stau în picioare , apoi se retrag deoparte spre ieșirea din spate.

Vestimentatia: Hainele tipice vremii, tunică, turbane, podoabe ...

Fiul cel mare(împreuna cu un slujitor) sta „în fața casei” pe o bancă/scaun mic, citind dintr-un sul de papirus. (Cortina rămâne deschisă doar cât să poată intra/ieși o persoană).

Fiul cel mic: (cu o față somnoroasă, frecându-și ochii și căscând, iese din casă și zice:)
- Bună dimineața, frate!

Fiul cel mare:

*-Bună să-ți fie inima! Dar dimineață, dimineață ... (clatină negativ din cap)
Vezi tu, soarele-i acum sus pe cer... (strânge sulul și îl pune deoparte)*

Fiul cel mic: *-Hai lasă morala deoparte, eu abia acum m-am trezit, nu vezi?*
(se întinde un pic și cască ... Apoi îi pune mâna fratelui mai mare pe umăr și îl întreabă:)
-Te-ai gândit la ceea ce ți-am propus zilele astea?

Fiul cel mare:

- Ce oare mi-ai zis?

Fiul cel mic:

- Cum ce? Eu mă gândesc foarte serios la lucrul ăsta; le-am spus și părinților că vreau să plec în altă țară, vreau să fiu liber.(gesticulează cu mâinile) Tu nu vrei să vii?

Fiul cel mare:

-Așadar, zici că vrei să pleci în altă țară? Dar de unde ai tu bani? Cu ce crezi că-o să trăiești? Că doar să muncești nu-ți prea place ...

Fiul cel mic:

-Cum de unde o să am bani? Bătrânul n-are decât să-mi dea; să facă ce știe: să vândă din pământuri, pe mine nu mă interesează. Îmi vreau partea de moștenire ce mi se cuvine și gata!

Fiul cel mare:

-Tu chiar vorbești serios?

Mama iese în pragul casei, trage larg cortina și zice:

Mama: *-Băieții mei, masa este gata! Haideți la masă!*

Fiul cel mic – *Uff...Vezi? (cu o față supărată) abia ce m-am trezit și deja ei (arătând spre interiorul casei) încep să mă comande, nu mai suport... vreau să fiu liber, să scap de sub tutela lor.*

Fratele cel mare îl ia de umeri și intră amândoi în casă, apoi se așează cu toții la masă. Slujitorul 2 ramane în fața casei.

Tatăl începe discuția:

Tatăl: *- Fiii mei, Dumnezeu ne-a binecuvântat cu toate lucrurile acestea și chiar și acești oameni care lucrează pentru noi nu duc lipsă de nimic. Trebuie să-I fim recunoscători și mulțumitori lui Dumnezeu pentru tot ce El ne-a dat.*

Fiul cel mare: *-Da așa este, Dumnezeu ne-a dat, dar și noi muncim din greu ca să le avem.*

Fiul cel mic: *Eu m-am săturat să muncesc pe pământurile tale tată. Ți-am spus că vreau partea mea de avere. Dă-mi ce mi se cuvine ca fiu al tău, că vreau să fiu liber, să-mi trăiesc viața. Sunt sătul de regulile din casa asta, vreau să fiu fericit, vreau să mă distrez cu cei de vârsta mea, nu tot muncă și iar muncă!*

Mama: *Dar ce îți lipsește, fiule? Noi te iubim, iar aici acasă ai de toate.*

Mama se ridică și merge spre fiul cel mic, care îi face semn cu mâna să se țină la o oarecare distanță.

Fiul cel mic: *Vreau să fiu liber, să îmi petrec tinerețea. Așa că, dați-mi odată partea de avere ce mi se cuvine și voi pleca în lumea mare. Vreau să gust libertatea, vreau să fiu fericit!*

Tatăl: *-Băiete, văd că ești foarte nemulțumit de un timp încoace și nu faci altceva decât să îmi ceri întruna partea ta de avere. Mă doare pentru tine, (își duce mâna în dreptul inimii) dar dacă crezi că asta te face fericit ...*

Iese apoi din cameră (ușa din spate) și se întoarce cu o pungă plină de bani și i-o întinde fiului cel mic, zicând:

-Aceasta este partea ta, e tot ceea ce ți se cuvine ...

Fiul cel mare își privește fratele lung, apoi părinții, care se strâng de mână, cu fețele triste. Slujitorii se uită unul la altul și nu le vină să creadă ceea ce văd.

Fiul cel mic ia punga cu bani și o strânge la piept foarte fericit. Ia și o mică „valiză”, apoi iese din casă fără să mai privească înapoi.

Tatăl: (spre cei ramași) *-Veniți să ne rugăm lui Dumnezeu, Tatăl nostru ceresc, pentru că doar El are putere să îl păzească de orice nenorocire și să îl aducă sănătos din nou acasă. Își apleacă toți capetele la rugăciune.*

Tatăl: *-Nu vom înceta să ne rugăm lui Dumnezeu până în ziua când fiul nostru se va întoarce acasă.*

Se trag cortinele și apare povestitorul. Parintii, slugnicile și un slujitor rămân în casa rămân în casa, fiul cel mare și slujitorul împreună cu sluga lui iasă afara.

POVESTITORUL 1: *Copii, aș vrea să știți că, de obicei, partea de avere sau moștenirea, se primește doar când părinții sunt foarte bătrâni sau trec la cele veșnice. Fiul cel mic, se pare că a fost foarte nerăbdător să primească partea lui de avere. Oare chiar a meritat atâta grabă? O să vedem mai târziu.*

SCENA 2

Se deschid cortinele.

Personaje: Fiul cel mic, 2 fete tinere, 1 baiat și 1 barman

Decor: (Bar) cu o masa si cateva scaune, muzică

Vestimentatia: Fiul cel mic este îmbrăcat frumos, cu podoabe, inel în deget.

Fiul cel mic: (servește la o masă împreună cu „noii prieteni”, râde, gesticulează)

-Comandați prieteni tot ce vă dorește inima, banii o să-mi ajungă pentru multe zile ca să trăiesc fără nicio grijă. Asta e ceea ce mi-am dorit-o dintotdeauna: prieteni și viață fără griji.

Una dintre fete se așează lângă el, îl mângâie ușor pe spate, îi șoptește ceva la ureche, iar apoi el scoate și îi dă bani din pungă, apoi plătește barmanului consumația pentru toți.

POVESTITORUL 2: *Zilele se scurgeau una după alta, iar fiul cel mic, care era înconjurat de noii lui prieteni, își petrecea timpul cheltuind banii primiți de la tatăl său.*

Actiune fără cuvinte: Barmanul vine sa ceară plata, iar Fiul cel mic care inainte a dat din bani fetelor, si a platit consumatia, acum vrea sa scoată din pungă banii, dar constată că nu mai are nimic în ea. Prietenii șoptesc ceva între ei și apoi încep să îl părăsească rând pe rând. Pentru a-i plăti barmanului, își scoate lăntișoarele, iar apoi inelul. Văzând că nu mai are nimic cu ce ar fi putut plăti, barmanul îl alungă afară din bar.

Se trag cortinele și apare povestitorul.

POVESTITORUL 3: *Ați văzut copii cât de mult l-au iubit noii lui prieteni, cât de fideli i-au fost? Când s-au terminat banii, și prietenii l-au părăsit. Ce vi se pare? Ați vrea să aveți asemenea prieteni care țin la voi cât timp se pot profita de voi? Și asta nu e tot ... În țara aceea a venit o foamete mare, iar Fiul cel mic, care credea că banii o să-i ajungă toată viața, acum umbla pe drumuri singur, departe de casă și răbda foame; așa că fost nevoit să-și caute ceva de muncă.*

SCENA 3

Se deschid cortinele.

Personaje: Fiul cel mic și Stăpânul porcilor

Vestimentație: Fiul cel mic cu fața tristă: cu haine vechi.... ciufulit și desculț. Stăpânul porcilor: haine tipice vremii de negustor.

Decor: Crengi de copaci puse împrejur. Porci imprimați și decupați iar pe jos sunt aruncate roșcove. Stăpânul porcilor cu o bata în mână se plimbă dintr-o parte în alta gânditor. Din spate vine încet Fiul cel Mic, care pare obosit și abia merge sprijinindu-se într-o bâță. Plin de umilință se adresează stăpânului:

Fiul cel mic: *-Ziua bună, domnul meu!*

Stăpânul porcilor: (pe un ton răstit) *Bună să fie, dar tie ce-ți trebuie ?*

Fiul cel mic: *N-aveți cumva ceva de muncă pentru un biet om ca mine?*

Stăpânul porcilor: *Chiar ai nimerit la fix, că tocmai am rămas fără un muncitor. Te las pe ogoarele mele ca să-mi păzești porcii, dacă vrei.*

Fiul cel mic: *Fie cum spuneți! Rămân aici că tot n-am încotro s-o apuc ...*

Stăpânul porcilor se retrage, rămâne doar fiul cel mic care arunca roșcove porcilor. Între timp, povestitorul apare în scenă și continuă istoria:

POVESTITORUL 4:

Și astfel Fiul cel Mic și-a găsit de lucru ca îngrijitor la porci. De la belșugul din casa părintească și de la viața plină de distracții, ajunge amărât și flămând, fără ca nimănui să-i pese de el. Povestitorul se retrage

Fiul cel mic își ridică ochii spre cer, iar cu o mână își șterge fruntea de sudoare, întinde mâna să mănânce o roșcovă, dar apare stăpânul porcilor și îl ia la rost:

Stăpânul porcilor: *-Hei, ce faci acolo? Te-am angajat aici ca să ai grijă de porci, nu să le mănânci mâncarea!!! (și cu o bâță îl amenință) Nu fii leneș, du-te și mai culege roșcove, că porcii nu se îngrașă cu aer!!*

În timp ce merge să aducă roșcovele, spune:

Fiul cel mic: *-Doamne ce-am ajuns!!! Cum am putut să-i fac asta tatălui meu și familiei mele. Să plec eu de acasă și să-mi cheltui toți banii? Iar acum stau aici flămând ca să îngrijesc de niște porci? (își duce mâna la stomac) Și pe deasupra, nici măcar n-am dreptul să mănânc din mâncarea lor. Nu-mi dă nimeni niciuna din roșcovele astea ...*

Oftează greu și se uită la hainele de pe el:

-Doamne ce-am ajuns!!! (se uită spre zări cu privirea pierdută, apoi dintr-o dată, își pune mâna la frunte ca aducere aminte și zice:)

-Dar, ia stai așa! Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici? Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: „Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi.”

Se ridică în picioare și pleacă, apoi se închid cortinele și apare Povestitorul.

POVESTITORUL 4: *Acum vine marea dilemă, copii. Ce credeți voi? (interacționează cu copii)*

Oare mai trăia tatăl lui?

Oare îl va primi acasă sau îl va alunga? Că doar el singur, singurel și-a cerut moștenirea și a plecat în lumea mare cheltuind toți banii.

Oare îl va primi măcar ca să fie sluga tatălui?

Merita Fiul cel Mic să fie primit, iertat și să fie tratat cu bunăvoință de familia lui?

SCENA 4

Se deschid cortinele.

Personaje: Tatăl, Mama, Fiul cel mic, Fiul cel mare și 3 slujitori

Decor: casa părintească

Mama, tristă, își freacă mâinile și zice:

Mama: *-Doamne, cât timp a trecut și nu știm nimic despre fiul nostru cel mic! Cum i-o mai fi oare? Are ce să mănânce și unde să locuiască? Mă gândesc la el în fiecare zi.*

Tatăl: *-Și eu mă gândesc la același lucru, dar nu uita draga mea că Dumnezeu a spus că ascultă rugăciunile făcute din inimă și noi nu am încetat să ne rugăm pentru el în fiecare zi. Să avem credință că Dumnezeu îl va aduce din nou acasă.*

Se ridică de la masă, iese din casă și privește în zare frecându-și mâinile. Se întoarce din nou în casă, mai zăbovește puțin și iese din nou privind în amândouă părțile. Fiul cel Mic apare din partea dreaptă a casei, iar tatăl îi iese în întâmpinare și se îmbrățișează.

Fiul cel Mic: *-Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.*

Tatăl: *-Dumnezeu să fie slăvit pentru că ne-a ascultat rugăciunile și mi-a dat harul ca să te văd întors acasă! Ce mult mă bucur că ești bine și sănătos! Bine ai venit înapoi, fiul meu!*

Plin de emoție, Tatăl se îndreaptă către Slujitorul 1:

Tatăl: *-Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea! Puneți-i un inel în deget și încălțăminte în picioare! Aduceți și vițelul cel îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să ne veselim, căci acest fiu al meu era mort și a înviat, era pierdut și a fost găsit.*

Fiul cel mic trece „prin casă”, merge în spatele scenei pentru a-și schimba hainele și apare din nou. Din spatele scenei iese și mama în același timp cu el.

În timpul cât el se schimbă, slugile „pun mâncarea pe masă”, pun și muzică iar în casă predomină o atmosferă de bucurie.

Intră fiul cel mare împreună cu sluga lui în sală (din partea stângă) cu o unealtă sau două pe umăr. Când se apropie de casă, aude muzică și jocuri și îi face semn unui slujitor și îl întreabă ce se întâmplă.(mimică)

Slujitor 2: *-Fratele tău a venit înapoi și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine.*

Fiul cel Mare lasă uneltele din spate, ia o înfățișare mânioasă și nu vrea să intre în casă. Slujitorul 1 intră în casă, șoptește ceva tatălui, iar acesta iese afară la fiul cel mare și îl roagă să intre.(mimica)

Fiul cel mare: *-Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă veselesc cu prietenii mei. Iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.*

Tatăl: *Fiule, tu întotdeauna ești cu mine și tot ce am eu este al tău. Dar trebuia să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și a înviat, era pierdut și a fost găsit.*

POVESTITORUL 5:

Fiul cel mic și-a dorit să fie liber, să facă ce vrea, departe de familia lui, crezând că va fi fericit. Poate și tu ești printre cei care vor să scape de regulile din casa, de obligații și de tot ceea ce nu-ți place să faci, deși sunt lucruri bune și folositoare.

Nu uita regulile întotdeauna îți dau siguranța și protecție. Lucrurile întrezise par mai atrăgătoare dar la urmă aduc multă durere și rusine pentru cine le face, așa că i s-a întâmplat fiului risipitor

-Oare nu îi era bine fiului cel mic în casa părinților, ce ziceți voi? (Copii răspund)

-Îi lipsea ceva acasă? (Copii răspund)

-Dar voua, care sunt lucrurile bune și folositoare pe care trebuie să le faci, dar ție nu-ți place să le faci? (Copiii să răspundă)

Să știi că de fiecare dată când alegi ceea ce este rău, păcătuiești și mergi tot mai departe de Dumnezeu, la fel ca fiul cel mic. Dar fără Dumnezeu nu vei putea fi fericit, de aceea te chem să vii înapoi la Dumnezeu, să-ți pară rău de toate lucrurile rele pe care le-ai făcut și să-i ceri iertare atât lui Dumnezeu cât și oamenilor cărora le-ai greșit. Dumnezeu, la fel ca și tatăl din istoria noastră, te va primi cu drag, dar tu trebuie să te întorci la El, Dumnezeu te asteaptă să faci asta, El te va ierta și îți va da locul de fiu al Său.

Acuma, dacă Dumnezeu te-a iertat pe tine și tu ești dator să ierți. Oare fiul cel mare l-a iertat pe fratele său când s-a întors acasă? (să răspundă copiii) Biblia spune: „Dar dacă nu ierți, nici Tatăl vostru, care este în ceruri, nu vă va ierta greșelile voastre.” – Marcu 11:26 Și tu ești dator să-i ierți pe toți cei care îți greșesc, dar și tu trebuie să-i ceri iertare lui Dumnezeu și persoanei căreia i-ai greșit.

